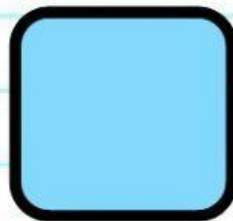
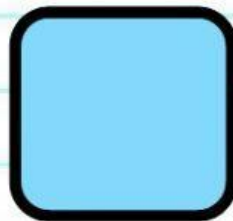

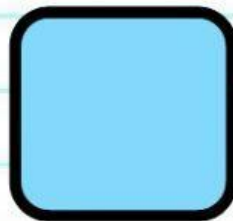
NO TINC POTES I EM
BELLUGO, RESPIRO I NO
TINC PULMONS, PASSO
LA VIDA FENT VOLTES
AMB UN VESTIT DE
COLORS

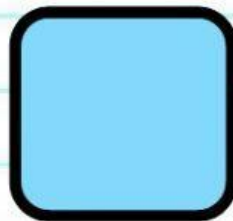
UN «DO» MUSICAL MOLT
«FI», QUE SOMRIU, JUGA
I NO ES CANSA; LI
AGRADA L'AIGUA I NO EL
VI, I VIU TANCAT EN
L'AQUARI

SÓC UN PEIX BEN
MONSTRUÓS I DE GRAN
VELOCITAT, PELS QUI
NEDEN SÓC PERILLÓS,
FINS DELS PEIXOS SÓC
L'ESPANT.

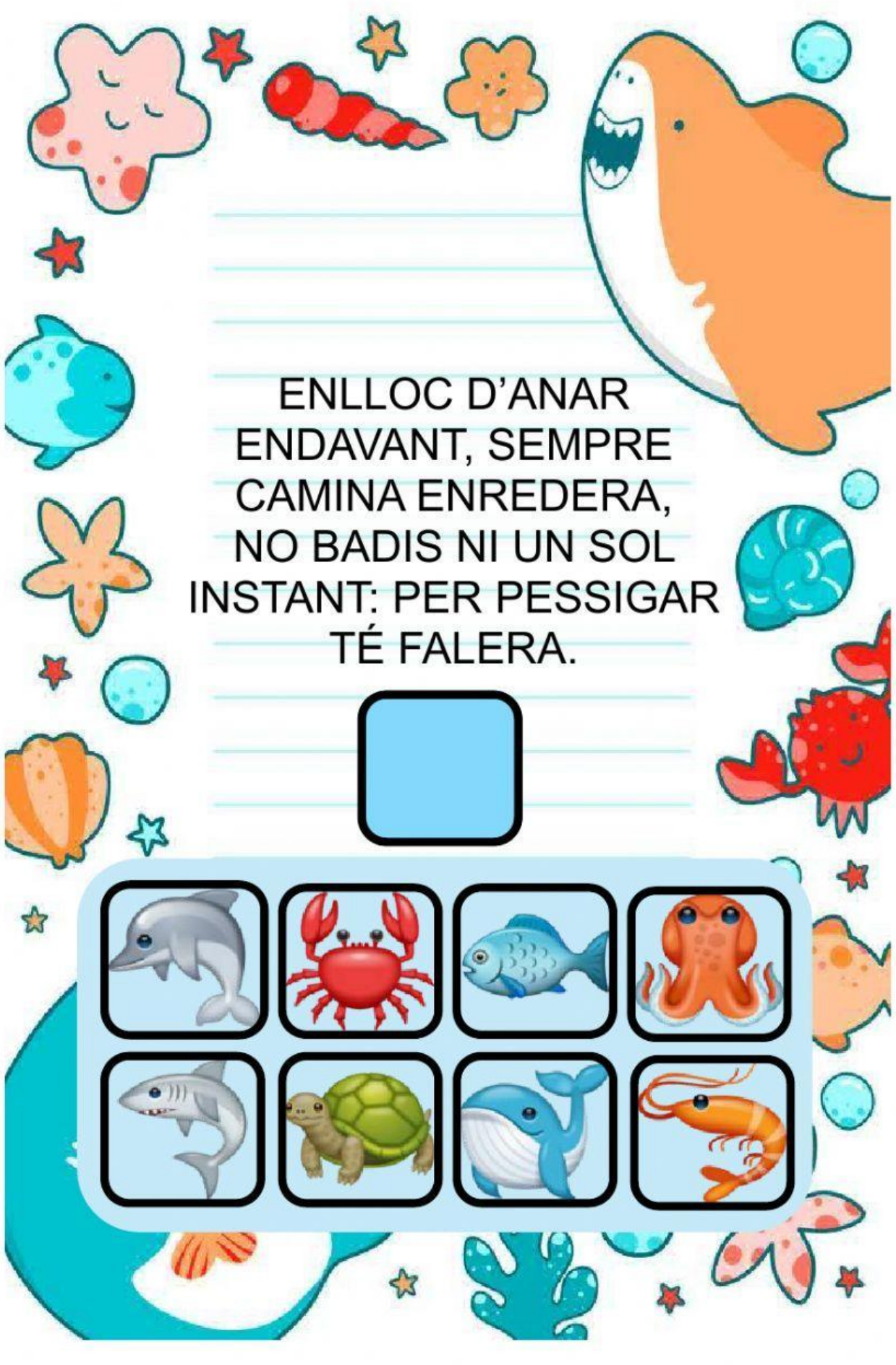

NAVEGO PER L'OCEA
COM SI FOS UN
TRANSATLÀNTIC. PORTO
AL CAP UN SORTIDOR I
M'EMPAITEN AMB
L'ARPÓ.

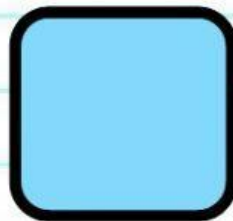

UNA PEDRA QUE CAMINA
SENSE SER PEDRA;
TÉ QUATRE CAMES I NO
ÉS OVELLA, PON OUS I
NO ÉS GALLINETA.

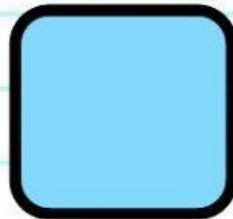

ENLLOC D'ANAR
ENDAVANT, SEMPRE
CAMINA ENREDERA,
NO BADIS NI UN SOL
INSTANT: PER PESSIGAR
TÉ FALERA.

TINC VUIT LLARGUES
POTES PLENES DE
VENTOSES. PASSEJO
ENTRE LES ROQUES AMB
LA LLUM O BÉ A LES
FOSQUES.

EN LA CUINA MARINERA
HI TINC UN LLOC
DESTACAT. SOC UN
MENJAR DE PRIMERA;
TOTHOM EM XARRUPA EL
CAP. QUI SOC?

